

105. நல்குரவு

1041. இன்மையின் இன்னாத தியாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது
வறுமையைப் போலத் துன்பமானதும்
வருத்தப்பட வைப்பதும் எதுவென உதாரணம் காட்ட
வறுமையைத் தவிர வேறு எதுவும்
வறுமை போன்று துன்பமானதே இல்லை !
1042. இன்மை எனவொரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்
“இன்மை” என்ற “வறுமைப்” பாவினால்
இப்பிறப்பில் மட்டுமல்லாது
இனி வரும் மறுபிறப்பிலும் தொடர்ந்து
இன்பம் அடைய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது !
1043. தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குர வென்னும் நசை
வறுமை காரணமாக பேராசை மட்டும்
வந்து விட்டால் அது அவனுடைய
வழி வழியாக வந்த பரம்பரையின் பெருமையையும்
வனப்பையும் ஒரு சேரக் கெடுத்து விடும் !
1044. இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்
“இல்லாமை” எனும் “வறுமை” வந்துவிட்டால்
இழிவான சொற்களையே பேசத் தெரியாத
இனியதொரு நற்குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களிடமும் கூட
இழிவான சொல் பிறப்பதற்கான சோர்வினை உண்டாக்கி விடுகிறது !
1045. நல்குர வென்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்
வறுமை என்ற ‘இடும்பை’ எனும் ‘துன்பம்’
வந்துவிட்டால் அத்தகையத் துன்பத்திற்குள்
பல்வேறு வகையான துன்பங்கள் அருக்கிப்
பலம் கொண்ட வரிசையாக வந்து விளையும் !

1046. நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்

நல்ல பல பொருளை - கருத்துகளை
நல்ல பல நூல்களைக் கற்றறிந்த அறிஞர்கள்
நன்றாகச் சொன்னாலும் - சொன்னவர்
நவிலுதலுக்கு உரியவர் வறியவர் எனில் - அந்த
நல்லாருள் மண்டபத்தில் அரங்கேறாது !

1047. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்

அற வாழ்விற்குப் பொருந்தாத வகையில்
அவமானமாக வாழ்வதனால் வருகின்ற வறுமைதான்
அறம் சாராத வறுமை என்பது...!
அது வந்து விட்டால் பெற்ற தாயும்
அறவே அவனை ஒதுக்கி
அயலான் போலப் பார்ப்பான் !

1048. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருதலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு

“நெருதல்” எனும் நேற்று வந்து கொன்ற
நெருப்பான துன்பம் இன்றும் வந்து
நெருங்கித் துன்பம் தருமோ என
நெஞ்சத்தில் அச்சம் மட்டும் வறுமை
நெருங்கினவனுக்கு எப்போதும் உண்டு !

1049. நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது

நெருப்பு கழிந்திருக்கும் போது ஊட
நெஞ்சில் மருகுதல் இன்றி தூங்கலாம் ! ஆனால்
“நிரப்பு” எனும் “வறுமை” கழிந்திருக்கும் போது
“நிம்மதி”யாக தூங்கவே முடியாது !

1050. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று

துப்புரவாக முற்றும் இழிந்த வறியவர் - முற்றும்
துறந்த முனிவராக மாறாமல் இருப்பதும்
துய்க்க ஒன்றுமில்லாமல் போனாலும் பசியின்
துயர் துடைக்கப் பிறரிடம் யாசிப்பதும்
துய்க்கும் உப்பிற்கும் கஞ்சிக்கும் கேடு !

106. இரவு

1051. இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று

“யாசகத்தை”த் தகுதி படைத்தவர்களிடத்திலேதான்
யாசிக்க வேண்டும் ! அப்பழக் கேட்ட
யாசகத்தைக் கூட செல்வம் இருந்தும் தருவதற்கு இல்லையென
யாசகனை மறுத்துவிட்டால் மறுத்தவருக்குத்தான்
யாங்கு பழி பாவமே தவிர அவரிடம்
யாசகம் கேட்டவரின் குற்றமல்ல !

1052. இன்பம் ஒருவற் கிரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்

இரப்பவர், இரஞ்சுபவர் ஆகிய சம்பந்தப்பட்ட
இருவருக்கும் துன்பம் இல்லாமல் ஒரு பொருள்
இருவருக்கும் இடையில் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தால்
இரப்பது கூட இரப்பவனுக்கு இன்பமே !

1053. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோர் ஏளர் உடைத்து

கபடமில்லா நெஞ்சம் கொண்டு
கணக்கில்லாமல் ஏழைகளுக்கு உதவுவது
கடமையே என உணர்ந்த அறிவாளிகளிடம்
கலங்காமல் யாசகம் கேட்பதும் அழகே !

1054. இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு

வசதி இருந்தும் செல்வம் இருந்தும்
வறுமையினால் கேட்ட பிச்சைக்குக்
கைவிரப்பதைக் கனவிலும் நினைக்காதவரிடம்
கையேந்துவது என்பது அவர்களுக்கு
கைம்மாறாக புண்ணிய தானத்தை ஈதலே ஆகும் !

1055. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது

உள்ளதை இல்லையென்று மறைக்காமல் வழங்கிரும் நல்ல
உள்ளத்தினர் பலர் இருப்பதினால்தான்
உலகில் சிலர் யாசகம் கேட்பதையே
உரிமையோடு மேற்கொள்கிறார்கள் !

1056. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்
மலையோல் குவிந்திருப்பதைக் கொடுக்க
மனமின்றி மறைத்திடும் துயரத்தைத் தராதவர்களைக் கண்டால்
வறுமையினால் யாசிப்போரின்
வறுத்தும் துன்பம் முழுவதும் ஒழியும் !
1057. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்ப துடைத்து
உள்ளத்தால் இழிவாக எண்ணாமலும்
உணர்வால் ஏளனமாக உணராமலும்
உண்மையில் வாரி வாங்கும் வள்ளலை
உடன் கண்டால் யாசிப்பவர்களின்
உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுக்குள் உவப்பறும் !
1058. இரப்பாரை யில்லாயின் ஈர்க்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
நரம் கூழ்ந்த இந்த உலகத்தில்
இரந்து வேண்டுவவர்கள் இல்லையெனில்
நங்கு மக்களின் நடமாட்டம்
நரமில்லாத உலர்ந்த மரத்தினால்
நர்ந்த மரப்பாவை பொம்மைகளை கழிற்றினால்
நர்த்துக் கட்டி இயக்கியது போல் ஆகும் !
1059. ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை
யாசிக்க இவ்வுலகில் வறியவர்
யாரும் இல்லை யெனில்
யாசித்தனுக்கான புண்ணியத்தையும் புகழையும் பெற
யாரால் முடியும் ?
1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி
“இல்லை” என்று சொல்பவனைக் கண்டு
“இரப்பவனுக்கு”க் கோபம் வரக் கூடாது !
இரப்பவனிடம் இல்லை என்பவனின்
இழிவான இரப்பு நிலைக்குச் சான்று
“இரப்பு” நிலையே !

107. இரவச்சம்

1061. கரவா துவத்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்

இரவாமை கோடி உறும்

“கரவாது” இருப்பவர்களைப் போல் இல்லாமல்

கனிந்து உவந்து மனபூர்வமாய் நீ கொடுக்கும்

கனிவான மனிதரிடத்தும் கூடக்

கருணை ஈந்து பிச்சை கேட்காமல் இருப்பதைக்

கணக்கிட்டால் பன் மடங்கு கோடி பெறும் !

1062. இரத்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து

கெடுக உலகியற்றி யான்

இரந்துதான் சிலர் உயிர் வாழ வேண்டும்

இவ்வுலகத்தில் என்ற நிலையிருந்தால்

இந்த உலகத்தைப் படைத்த

இந்த இறைவனும் பரந்து திரிந்து

இரந்து கெட்டும் !

1063. இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்

வன்மையின் வன்பாட்ட தில்

வறுமையில் சிக்கித் தளிப்பவன்

வந்த துன்பத்தை நீக்க ஒரே வழி

‘யாசகம்’ கேட்பது தான் என யோசிப்பது போல

யாங்கு ஒரு கொடுமை வேறு இல்லை !

1064. இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்

காலும் இரவொல்லாச் சால்பு

பிழைத்து வாழ்வதற்கு ஒரு வழியும் கிடைக்காத போதும்

பிறரிடம் கையேந்தி கருணை பெற்று

பிச்சை கேட்காத பெருங் குணத்திற்குப்

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லா உலகும்

பிணைந்து வந்தாலும் இடமே போதாது !

1065. தெண்ணீர் அடுபற்கை ஆயினும் தாள்தந்த

துண்ணலின் ஊங்கினிய தில்

தெளிந்த நீர் போல் அதிக உணவு இல்லாமல்

தெளிவாகக் காய்ச்சிய கஞ்சியே ஆனாலும்

சொந்த உழைப்பால் சம்பாதித்துக் குடித்தால்

சொர்க்கமாக இருக்கும் !

1066. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினும் நாவிற்
கிரவின் இளிவந்த தில்
‘ஆ’ எனும் பசுவின் உயிரை
ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற தண்ணீர் வேண்டுமென
நயத்துடன் இரந்து கேட்டாலும் – கேட்ட
நாவிற்கு அப்பழப்பட்ட இழிவு வேறொன்றுமில்லை !
1067. இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பிற்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று
பிச்சையெடுக்க நேர்ந்தாலும் – வைத்துக் கொண்டு
பிச்சை இல்லை என்று சொல்லுகின்றவர்களிடம்
பிச்சை கேட்கவே வேண்டாம் என
பிச்சை கேட்பவர்களைப் பார்த்துப்
பிச்சை கேட்கிறேன் !
1068. இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்
“இரத்தல்” எனும் பாதுகாப்பற்ற படகு மூலம்
இவ்வுறுமை எனும் கடலைக் கடக்க மிதக்கும் போது
கூடுப்பதை மறைத்து இல்லை எனச் சொல்லும்
கிறுகிய பாதை மீது மோதி உடைந்து விடும் !
1069. இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்
இரந்து வாழ்வோரின் நிலையை நினைத்தால்
இந்த உள்ளமே உருகிறது !
கூடுப்பதைக் கொடுக்க மனமின்றி மறைத்து
“இல்லை” என்போரை நினைத்தால்
இந்த உள்ளம் உருகுவதையே ஒழித்து விடுகிறது !
1070. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போலும் உயிர்
“இல்லை” என்ற “சொல்லை”க் கேட்டவுடன்
இரப்பவரின் உயிர் இல்லாமல் போகிறதே ! – ஆனால்
“ஈய மாட்டேன்” என்று சொல்கிற கருமியின் உயிர்
கூடுக்கும் இடம் தெரியாமல் எங்கே ஒளிந்திருக்கும் ?